

Rapport fra Nimros besøk i Albi

Det var 16 Nimroser som møtte opp på restauranten La Lautrec i Albi 10. november kl. 12.30 i nydelig høstvær.

Etter hvert som alle ble samlet og fikk bestilt sin lunsj, steg stemningen opp i vanlig Nimros nivå. Det ble servert god mat og godt drikke. Alle valgte den retten de selv ønsket.

Vi skulle så møte på turistinformasjonen kl. 15.00.

Alle fant frem og vår guide samlet oss ute i skyggen (senere flyttet til solen). Her fikk vi en omfattende informasjon om historien til Albi og området rundt. Det ble lagt spesielt vekt på den fantastiske katedralen, som vi fikk besøke og se innvendig.

Albi-katedralen (Cathédrale Sainte-Cécile d'Albi) er sete for erkebispedømmet Albi. Det er bygget på en steinete topp med utsikt over elven Tarn. To århundrer var nødvendige for å fullføre konstruksjonen, fra 1282 til 1480.

Bygningen overrasker med kontrasten mellom det strenge eksteriørutseendet til en militær festning og den billedlige og skulpturelle rikdommen i interiøret. Et enestående monument, det hevder sin makt gjennom den sørlige gotiske stil som er typisk for sørvest-Frankrike. Den unike stilen vises tydelig innvendig, med katedralens mange bilder.

Katedralen Sainte-Cécile, ble klassifisert siden 31. juli 2010 på UNESCOs verdensarvliste. Den er i dag en av de mest besøkte katedralene i Frankrike. Bispesetet (av Albi, Castres og Lavaur) var okkupert av biskop Jean Legrez. Presten i katedralen er fader Paul de Cassagnac.

I tillegg til sin status som en arkiepiskopal kirke, ble den opphøyet til tittelen mindre basilika, en verdighet gitt av pave Pius XII den 9.mai 1947. Feiringen ble ledet av Msgr. Roncalli, apostolisk nuntius i Paris, senere pave Johannes XXIII.

Palais de la Berbie er et tidligere urbant slott for biskopene av Albi, bygget i 1228 og ferdig i 1308, og bygget under episkopatet av tre påfølgende biskoper. Bygningen var ønsket som en prestisjefylt residens av Durand de Beaucaire, og ble en festning under Bernard II og Bernard III, men ble møtt av fiendtligheten til den albignerske befolkningen, både økonomisk og religiøst. Her var også stor aktivitet med katarismen. Deretter ble det ombygd flere ganger av biskopene i byen mellom det sekstende og attende århundre, og fikk utforming uten helt å miste utseendet til en streng festning. Den ble klassifisert som et historisk monument i 1862 for byggingen og i 1965 for interiørelementene *tak og treverk*.

Siden 2010 har den blitt klassifisert på UNESCO's verdensarvliste for dens tilhørighet til det middelalderske arkitektoniske ensemblet til den episkopale byen Albi. Huset er ved siden av katedralen i Sainte-Cécile, testet for visse arkitektoniske teknikker. Huset er rødt som mange av de andre bygningene i gamlebyen, og kalles den røde tivolisten. Dette er en følge av at nesten alle hus er bygget i rød mursten. Disse ble produsert på stedet av leire fra området.

Under loven om skille mellom kirke og stat blir palasset beslaglagt. Siden 1924 har det huset Toulouse-Lautrec-museet, dedikert til maleren Henri de Toulouse-Lautrec, opprinnelig fra Albi. Den huser den viktigste samlingen av verk fra kunstneren.

Bemerkelsesverdige terrakottabelegg fra bygningens opprinnelse ble funnet på 2000-tallet; Forskningen er ikke over, og andre arkitektoniske skatter er sannsynligvis fortsatt sovende. I hjertet av bispebyen, er det fri tilgang til hagene med en fantastisk utsikt over høyre bredd av Tarn og den gamle middelalderbroen, samt andre steder som er en del av et UNESCO-klassifisert område.

Vi vandret videre rundt mellom gamle, vakre og historiske bygninger. Til slutt fikk vi en omvisning i museet Toulouse-Lautrec.

Muséet **Toulouse-Lautrec d'Albi** er et kunstmuseum viet hovedsakelig til verkene av Henri de Toulouse-Lautrec, født i Albi, og installert i Palais de la Berbie. Med nesten 175 000 besøkende i året, er det et av de ledende museene i Occitanie.

Palasset er i det historiske sentrum av Albi, nær katedralen i St. Cecilia, som danner en arkitektonisk bygning av røde murstein.

Da Lautrec døde i 1901, forsøkte foreldrene hans å donere det til et museum i Paris. Dette ble avslått av parisiske museer. Hans mor, grevinne Adèle de Toulouse-Lautrec, ønsket da å donere samlingen til byen Albi. I flere år var det et ønske å grunnlegge et museum. De nedlagte lokalene til palasset ble løsningen, og donasjonen ble akseptert av rådhuset. Men med første verdenskrig ble prosjektet forsinket, og det var endelig 30. juli 1922 at de første utstillingsrommene åpnet.

Museet gjennomgikk et større omstillingsprogram fra 2001 til 2012. Etter 3 måneders stenging i 2012 åpner museet dørene igjen for publikum 2.april.

Denne dagen har gitt oss en formidabel opplevelse og interessant innsyn i historie om Albi. Hele den omfattende omvisningen tok 3 timer. Jeg tror nok alle var enige i at vår guide både var god i engelsk og i byens historie. Vi kan trykt anbefale et besøk til alle i Nimros.

Det ble kveld og alle ønsket å finne et sted å møtes til middag. Dessverre bodde ikke alle på samme hotell, så det ble litt vanskelig. Vi har nå lært av dette til en annen gang.

De fleste av gruppen fant hverandre på en restaurant ved Vigan plassen. Her ble det spist, drukket og pratet til kvelden var over.

Dagen etter reiste de fleste til ulike steder, for å oppleve nye og spennende steder i Occitanie.

Greta og Sverre takker for en hyggelig tur med mye smil og latter.

